

Opracowała Zofia Walska

Rysunek postaci ludzkiej

Jedną z najwcześniejszych reprezentacji pojawiających się w rysunkach dziecięcych jest postać ludzka, stanowiąca wskaźnik poziomu intelektualnego rozwoju dziecka.

Jolles opracował listę symboli, będących wskaźnikami emocjonalnymi, ułatwiającymi interpretację rysunku - postaci:

- 1) Ręce – służą do zmiany lub kontrolowania otaczającego środowiska.
  - a) Złożone na piersiach – wrogość lub podejrzliwość.
  - b) Trzymanie za plecami – pragnienie kontrolowania złości, niechęć do kontaktów interpersonalnych
  - c) Brak – nieprzystosowanie, bezradność.
- 2) Stopy – poziom aktywności interpersonalnej.
  - a) Duże – dążenie do bezpieczeństwa lub męskości.
  - b) Małe – zależność, stłumione odczuwanie.
  - c) Brak – brak niezależności.
- 3) Palce
  - a) Długie i spiczaste – agresywność, wrogość.
  - b) Zaznaczone pętelkami lub pojedynczą kreską – pragnienie stłumienia agresywnych impulsów.
- 4) Głowa
  - a) Duża – Zaabsorbowanie światem wyobraźni, koncentracja na aktywności umysłowej.
  - b) Mała – osobowość obsesyjno – kompleksowa, poczucie niższości intelektualnej.
  - c) Odwrócona tyłem – tendencje paranoidalne lub schizoidalne.
- 5) Nogi
  - a) Brak – stłumienie, prawdopodobny lęk przed kastracją.
  - b) Różnice w wielkości – sprzeczne uczucia dotyczące niezależności.
  - c) Długie – Dążenie do autonomii.
  - d) Krótkie – Upośledzenie życia emocjonalnego.
- 6) Usta
  - a) Przesadnie podkreślone – niedojrzałość, agresywność
  - b) Bardzo duże – erotyzm oralny.
- 7) Ramiona
  - a) Nierówne – niestabilność emocjonalna.
  - b) Szerokie – zaabsorbowanie odczuwaną potrzebą siły.
  - c) Kwadratowe – nadmierna defensywność, wrogość w stosunku do innych ludzi.

Interpretacja rysunków dziecka: co oznaczają kolory na rysunku dziecka?

Pogodny, wesoly, życzliwie nastawiony do świata malec najczęściej wybiera jasne, ciepłe barwy: czerwoną, żółtą, pomarańczową. Dziecko spokojne, zrównoważone chętnie sięga po kredkę zieloną, niebieską, fioletową.

Rysunki ponure, z przewagą czerni i brązu, sygnalizują, że mały twórca jest w złym nastroju lub że brakuje mu poczucia bezpieczeństwa. Także wtedy, gdy malec najpierw długo się zastanawia, co ma narysować, a potem oddaje pracę ubogą w szczegóły i nie dokończoną, należy przypuszczać, że coś go gnębi. Być może potrzebuje po prostu więcej pieczy i zabaw z rodzicami. Postać mało kolorowa, namalowana bez szczegółów, mówi o złych relacjach dziecka z tą osobą – malec raczej nie żywi wobec niej przyjaznych uczuć. Natomiast ktoś, kogo dziecko przedstawiło za pomocą większej liczby barw niż innych, często jest kimś najbardziej podziwianym

Interpretacja rysunków dziecka: odkryj klucz do charakteru dziecka

Psycholodzy są zgodni: sposób, w jaki dziecko rysuje, wiele mówi o jego usposobieniu. Na co warto zwrócić uwagę? Głównie na rozmiar i grubość kreski. Linie długie, rysowane z rozmachem i z dużą siłą nacisku, świadczą o energii, odwadze, pewności siebie, a nawet o gwałtowności malca. Na rysunku dziecka nieśmiałego czy pełnego obaw linie są delikatne, posunięcia kredką niepewne, a postacie nieraz tak małe, że na kartce papieru zostaje mnóstwo pustego miejsca. Zamaszyste, chaotyczne, szybkie pociągnięcia kredki cechują dziecko nadpobudliwe.

Zdarza się, że w całym delikatnym rysunku jedna postać jest namalowana specjalnie mocno. O czym to świadczy? Dziecko wiąże z tą osobą bardzo silne emocje – może to być miłość, podziw lub odwrotnie: gniew, wręcz agresja. Uwaga! Agresję malucha mogą wyrażać także przedmioty służące do walki, np. karabin czy nóż, które dziecko umieszcza w swoich rękach

Bibliografia

Popek S. -Analiza psychologiczna twórczości plastycznej dzieci i młodzieży

Szuman S.- Sztuka dziecka

www.mjakmama24.pl